

საქმე # 140100118002572559
№1/299-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

“ 03 “ ოქტომბერი, 2018 წელი
გორი

ქ.

გორის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე ნ----- მარსაგიშვილმა

მანანა შოთაშვილის მდივნობით,
სახელმწიფო ბრალმძებლის - მ----- ბ-----შვილის,
ბრალდებულის ინტერესების დამცველი ადვოკატის - მ----- ი-----შვილის,
ბრალდებულ თ----- კ-----შვილის

მონაწილეობით, არსებითი განხილვის ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ბრალდების გამო:

თ----- თ-----ის-ძე კ-----შვილის (დაბადებული 1-----, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 5-----, დაოჯახებული, საშუალო განათლებით, ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები გ-----ში) მიმართ, რომელსაც ბრალი ედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ დანაშაულის ჩადენაში.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

2018 წლის 23 ივნისს, შინაგან საქმეთა სამინისტროს გორის რაიონული სამმართველოს პოლიციის მე-4 განყოფილებაში გამოძიება დაიწყო სისხლის სამართლის №0----- საქმეზე, მ--- ხ-----ის მიმართ ოჯახში ჩადენილი ძალადობის ფაქტზე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ნიშნებით.

ამ საქმეზე თ----- კ-----შვილი ბრალდებულად დაკავებულ იქნა 2018 წლის 23 ივნისს, 14 საათსა და 50 წუთზე. 2018 წლის 24 ივნისს მას წარედგინა

ბრალდება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და გორის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 25 ივნისის განჩინებით, აღკვეთის ღონისძიების სახით შეერჩა პატიმრობა.

2018 წლის 10 აგვისტოს, წინასასამართლო სხდომაზე, ბრალდებულ თ----- კ----- შვილის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა შეიცვალა უფრო მსუბუქით - გირაოთი 1000 (ათასი) ლარის ოდენობით და იგი გათავისუფლდა სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

თ----- კ----- შვილს ბრალი ედება მასში, რომ ჩაიდინა **ოჯახში ძალადობა, ესე იგი - ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.**

ბრალდების შესახებ დადგენილებისა და სისხლის სამართლის საქმის მასალების მიხედვით, თ----- კ----- შვილის მიერ ჩადენილი ქმედება გამოიხატა შემდეგ გარემოებებში:

2018 წლის 23 ივნისს, დაახლოებით 10:00 საათზე, გ----- ში მდებარე მათ საცხოვრებელ სახლში თ----- კ----- შვილმა განახორციელა ოჯახში ძალადობა მეუღლის - მ--- ხ-----ის მიმართ. კერძოდ, შელაპარაკებისას მან სახის არეში ხელი და ზურგის არეში ფეხი დაარტყა მ--- ხ-----ს, რის შედეგად მ--- ხ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი და მიიღო ჯანმრთელობის დაზიანება.

დასკვნითი სიტყვის წარდგენისას **სახელმწიფო ბრალმდებელმა მ----- ბ--- შვილმა** აღნიშნა, რომ ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოში წარდგენილი და, მხარეთა შეთანხმებით, უდავოდ მიჩნეული მტკიცებულებების ერთობლიობით გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება თ----- კ----- შვილის მიერ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი. აღნიშნულიდან გამომდინარე, პროკურორმა იშუამდგომლა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ დანაშაულის ჩადენაში თ----- კ----- შვილის დამნაშავედ ცნობისა და მისთვის სამართლიანი სასჯელის დანიშვნის შესახებ, **(იხ. 2018 წლის 03 ოქტომბრის სასამართლო სხდომის ოქმი).**

თ----- კ----- შვილმა წარდგენილ ბრალდებაში თავი სრულად ცნო დამნაშავედ და აღი-არა მისთვის ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენის ფაქტი. დასკვნითი სიტყვის წარდგენისას ადვოკატმა მ----- ი----- შვილმა იშუამდგომლა, რომ ბრალდებულის მიერ დანაშაულის აღიარების და გულწრფელი მონანიების, მისი პიროვნების, ჯანმრთელობის მდგომარეობისა და დაზარალებულთან შერიგების ფაქტის გათვალისწინებით მას დაენიშნოს ისეთი სასჯელი, რაც დაკავშირებული არ

იქნება თავისუფლების რეალურ აღკვეთას-თან.

ბრალდებული თ----- კ-----შვილი სრულად დაეთანხმა ადვოკატის პოზიციას, **(იხ. 2018 წლის 03 ოქტომბრის სასამართლო სხდომის ოქმი).**

სასამართლომ შეაფასა წარმოდგენილი მტკიცებულებები და მიაჩნია, რომ **თ----- კ-----შვილის** მიერ მისთვის ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენა, გარდა მისი აღიარებისა, უტყუარად არის დადასტურებული საქმეზე შეკრებილ და ერთმანეთთან შეთანხმებულ იმ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც მხარეთა მიერ მიჩნეულია თ----- კ-----შვილის ბრალდების დამადასტურებელ უდავო მტკიცებულებებად, კერძოდ:

- მოწმე (დაზარალებული) მ--- ხ-----ის გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 5-7);**
- მოწმე თ----- ბ---შვილის გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 68-69);**
- მოწმე ნ----- ა-----ძის გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 70-72);**
- შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით, **(ს.ფ. 36-44);**
- დაზარალებულ მ--- ხ-----ის მონაწილეობით ჩატარებული საგამოძიებო

ექსპერი-მენტის ოქმით, **(ს.ფ. 29-34);**

- თვით თ----- კ-----შვილის გამოკითხვის ოქმით, **(ს.ფ. 21-23)**, რაც სხვა მტკიცებულებებსა და საპროცესო დოკუმენტებთან **(იხ. საქმის მასალები)** ერთობლიობაში უტყუარად ადასტურებს თ----- კ-----შვილის მიმართ წარდგენილ ბრალდებას.

ამდენად, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის საფუძველზე მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ერთმანეთთან შეჯერებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით უტყუარად დასტურდება თ----- კ-----შვილის მიერ მისთვის ინკრინინირებული დანაშაულის ჩადენის ფაქტი. კერძოდ, დადგენილია, რომ თ----- კ-----შვილმა ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაული - ოჯახში ძალადობა, ესე იგი - ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის შესაბამისად სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს - ჩადენილი დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხს, მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას.

კერძოდ, როგორც ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოება, სასამართლომ მხედველობაში მიიღო, რომ თ----- კ-----შვილი

აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, მან აგრეთვე ხელი შეუწყო სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას. თ----- კ-----შვილის სასჯელის შემამსუბუქებელ გარემოებად მიჩნეულ ინდა იქნას ის ფაქტიც, რომ დაზარალებული შეურიგდა მას.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ თ----- კ-----შვილის პასუხისმგებლობისა და სასჯელის დამამძიმებელი გარემოებები არ არსებობს, ვინაიდან საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, როგორც სასჯელის დადამძიმებელი გარემოება, გათვალისწინებული, ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ დანაშაულის ჩადენის ფაქტი წარმოადგენს თ----- კ-----შვილის ქმედების მაკვალიფიცირებელ გარემოებას.

სასჯელის დანიშვნის საკითხის გადაწყვეტისას სასამართლომ ასევე გაითვალისწინა თ----- კ-----შვილის პიროვნება, მისი წარსული ცხოვრება, ჯანმრთელობის მდგომარეობა, მის მიერ ჩადენილი ძალადობრივი ქმედების ხასიათი, ძალადობის გამოხატვის ფორმა და სიმძიმე.

ერთობლიობაში ამ გარემოებათა გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ საქარ-თველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრული სანქციის - საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა ვადით ოთხმოციდან ას ორმოც-დაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთა ვადით ერთ წლამდე - ფარგლებში თ----- კ-----შვილს უნდა დაენიშნოს ყველაზე უფრო მსუბუქი სასჯელი. ამასთან, თ----- კ-----შვილის ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან გამომდინარე, მისთვის სასჯელად საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის დანიშვნა მიზანშეუწონელია და უნდა დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა კანონით გათვალისწინებული მინიმალური ვადით, რაც, საქარ-თველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, ჩაეთვალოს პირობითად, ვინაიდან მის მიერ ჩადენილია ნაკლებად მძიმე დანაშაული, იგი ნასამართლობის არმქონეა და აღიარებს დანაშაულს.

სასამართლოს მიაჩნია, რომ თ----- კ-----შვილის მიმართ სასჯელად პირობითი მსჯავრის გამოყენება, მის მიერ რეალურად მოხდილი სასჯელის ვადის გათვალისწინებით, სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო   ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე, 259-ე, 260-ე, 269-ე, 272-ე, 273-ე, 274-ე, 277-ე, 278-ე, 292-ე, 293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. თ----- თ-----ის-ძე კ-----შვილი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანა-შაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა **6(ექვსი) თვის ვადით**, რაც ამავე კოდექსის 63-ე და 64-ე მუხლების შესაბამისად, **ჩაეთ-ვალოს პირობითად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1(ერთი) წელი**;
2. თ----- კ-----შვილს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს დაკავებისა და პატიმრო-ბაში ყოფნის დრო - **2018 წლის 23 ივნისიდან 2018 წლის 10 აგვისტოს ჩათვლით**;
3. თ----- კ-----შვილის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს;
4. გამოსაცდელი ვადის პერიოდში მსჯავრდებულის ყოფაქცევის კონტროლი და დახმა-რება დაევალოს საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირი - არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრუ-ლებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს ტერიტორიულ ორგანოს - **შიდა ქარ-თლის პრობაციის ბიუროს** თ----- კ-----შვილის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით - **გ-----**;
5. განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას;
6. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საა-პელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გორის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

ნ----- მარსაგიშვილი